

Dosarul nr.2ra-1077/22
2-19195283-01-2ra-05082022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: D. Șușchevici)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: L. Pruteanu, I. Țurcan, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cebotari Ludmila,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni
„Termoelectrica”, în interesele C.C.L. 169 53/184 către Cebotari Liudmila privind
încasarea datoriei pentru energia termică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, prin care s-a respins
apelul declarat de Cebotari Ludmila și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău,
sediul Centru din 29 octombrie 2021 și încheierea din 28 iunie 2021,

c o n s t a t ă :

La 05 decembrie 2019, S.A. „Termoelectrica”, în interesele CCL nr.169 a depus
cerere de chemare în judecată către Cebotari Ludmila solicitând încasarea din contul
pârâtului Cebotari Ludmila în beneficiul CCL nr. 169 datoria pentru consumul
energiei termice în sumă de 6800 lei, acumulată pentru perioada până la 31 octombrie
2019, pentru apartamentul nr. XXX din str. XXX mun. Chișinău, și încasarea taxei de
stat în mărime de 270 lei în beneficiul „Termoelectrica” S.A.

În motivare, a indicat că potrivit contractului de livrare-utilizare a energiei
termice în apă caldă nr. 169 din 18 iulie 2002, încheiat între „Termoelectrica” S.A. și
CCL nr.169, ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea
energiei termice furnizate, însă din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 08
noiembrie 2019 datoria la consumul de energie termică constituie suma de 5343
120,58 lei.

C.C.L. nr.169 a prestat servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu
energie termică, la toți locatarii blocurilor locative gestionate, care au beneficiat
nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea
conform facturilor primite.

C.C.L. nr.169 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a
acționat în judecată pe pârâtul Cebotari Ludmila pentru încasarea datoriei la consumul
energiei termice în sumă totală de 6 800 lei acumulată pentru perioada de până la 31
octombrie 2019, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei

de stat și altor cheltuieli de judecată.

În consecință, C.C.L .nr.169 a omis exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, fapt care îl pune în imposibilitate de a se achita pe creanțele sale față de „Termoelectrica” S.A., devenind de fapt debitor, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

Astfel, „Termoelectrica” SA are un interes serios și legitim de a conserva creanța A.P.L.P. nr. 53/184 la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă.

Obligațiunile de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, în speță, proprietarii/locatarilor apartamentului – Cebotari Ludmila, care a neglijat obligațiile de plată, în pofida faptului că a fost înștiințată prin intermediul facturilor de despre riscul de a fi sancționată în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 28 iunie 2022 s-a respins ca fiind neîntemeiată, cererea pârâtei Cebotari Ludmila și reprezentantului acesteia, avocatul stagiar Brînza Dionis privind excepția de tardivitate, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Termoelectrica,, în interesele C.C.L. nr.169 către Cebotari Ludmila privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 octombrie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Termoelectrica,, în interesele C.C.L. nr.169 către Cebotari Ludmila privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și taxa de stat.

S-a încasat de la Cebotari Ludmila în beneficiul C.C.L. nr. 169 suma datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 6800 (șase mii opt sute)lei.

S-a încasat de la Cebotari Ludmila în beneficiul SA „Termoelectrica,, taxa de stat achitată de către reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 270 (două sute șaptezeci)lei.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de fond a reținut că Cebotari Ludmila are obligația legală de a achita serviciile comunale, inclusiv, cele ce vizează energia termică, în cuantumul stabilit de cadrul normativ pertinent.

Cebotari Ludmila a beneficiat de serviciile acordate, dar nu a achitat datoria în termen, primind lunar facturi spre plată, nu și-a onorat obligația de plată, încălcând prevederile legale ale art.572, 602 Cod civil.

Pct. 8, 8 1 din Anexa nr. 7 la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 instituie în mod onerativ obligația de plată pentru proprietarii cu încălzire autonomă în apartamentele blocului locativ, această obligație îi revine și proprietarei.

Astfel, potrivit actului normativ, pentru apartamentul 312 din str. Valea Crucii, 8, mun. Chișinău s-a calculat consumul energiei termice conform normelor în vigoare, iar din momentul recepționării bonurilor de plată pentru energia termică, pârâta nu s-a adresat gestionarului fondului locativ referitor la sumele reflectate în facturile de plată și nu a contestat nici o factură, acceptând tacit sumele înaintate spre plată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 octombrie 2021, Cebotari Ludmila a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 octombrie 2021, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022 s-a respins apelul declarat de Cebotari Ludmila și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 octombrie 2021 și încheierea din 28 iunie 2021.

La 20 iulie 2022, Cebotari Ludmila a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond și emiterea unei decizii de respingere a acțiunii.

În motivare a invocat că soluția instanței de apel este neîntemeiată și cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

S.A. „Termoelectrica” anterior a mai depus o acțiune similară, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018 acțiunea a fost respinsă.

Recurenta a susținut că natura juridică a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 6800 lei și natura juridică a sumei achitate în baza pct. 81 al Anexei nr. 7 a Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, este diferită.

Atât soluția instanței de fond cât și soluția instanței de apel este bazată pe prevederile pct.8, 8¹ din Anexa nr.7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002.

Însă, prin hotărârea Curții Constituționale nr.4 din 03 martie 2022 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării și din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, s-a declarat neconstituționale pct.8, 8¹,8², 8³, 8⁴, 8⁶ din Anexa nr.7 a Regulamentului.

Astfel, examinând cauza instanțele inferioare au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Totodată, concluzia instanțelor inferioare referitor la respingerea excepției de tardivitate, este neîntemeiată și contrară normelor de drept aplicabile situației.

Acțiunea este depusă în afara termenelor legale, suma de 6800 lei reprezintă o datorie din luna mai a anului 2013, fapt confirmat prin factura fiscală, astfel că pretinsă datorie pentru consumul energiei termice a fost formată în mod abuziv, la o data cu mult anterioara celei de 31 octombrie 2019 și respectiv nicidecum nu este calculul pentru 10%, prevăzut de Anexa nr.7 a Regulamentului.

În opinia recurentului instanța de apel nu a cercetat probele și argumentele invocate în apel, ca urmare fiind emisă o decizie nemotivată.

Recurentul și-a întemeiat în drept cerere de recurs în temeiul art. 432, alin.(2) lit. a), b) și c) Cod de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 10 mai 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit informației de la fila dosarului 224 Vol. I instanța de apel a comunicat părților decizia motivată la 27 mai 2022, prin intermediul poștei electronice.

Respectiv, cererea de recurs declarată la 20 iulie 2022, este depusă în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 05 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 11 august 2022, potrivit avizelor de recepție de la fila dosarului 12-13 Vol. II.

Până la data examinării recursului intimații referință nu au depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat Cebotari Ludmila, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cebotari Ludmila.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Victor Burduh